

Sygnatura akt IV Ka 539/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2013 roku

sprawy **M. G.**

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 27 maja 2013 roku, sygnatura akt II K 323/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 539/13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Dzierżoniowie wniósł akt oskarżenia przeciwko M. G. oskarżając go o to, że w okresie od 11 marca 2013 r. do 26 marca 2013 r. w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zabrał w celu przywłaszczenia złom stalowy, zużyte akumulatory, bębny hamulcowe żeliwne mienie o łącznej wartości 333,70 zł na szkodę R. B. tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem zaocznym z dnia 27 maja 2013 roku (sygn. akt II K 323/13) Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie:

I. oskarżonego M. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku to jest występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. G. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 73 § 2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego M. G. od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione od chwili wszczęcia postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Dzierżoniowie zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego z art. 72 § 2 kk poprzez niesłuszne odstąpienie przez Sąd od orzeczenia obowiązku naprawienia przez oskarżonego szkody poprzez zapłatę pokrzywdzonemu kwoty 333,70 zł a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja wniesiona na niekorzyść oskarżonego skutkowałą uchYLENIEM zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego (art. 434§2 kpk).

Niezależnie jednak od podniesionych w apelacji zarzutów zaskarżony wyrok podlegał uchYLENIU zaś sprawa wymaga ponownego rozpoznania, bowiem w dacie popełnienia czynu i w dacie orzekania obowiązuje inna ustawa sankcjonująca zachowanie przypisane oskarżonemu. Zgodnie z art.2 pkt 2 i 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 1247 z 2013 roku) z dniem 9 listopada 2013 roku przepis art.119§1 kw otrzymał brzmienie: kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Minimalne wynagrodzenie natomiast to zgodnie z art.47§9 kw to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314), które w roku 2013 sięgało kwoty 1600 złotych.

Mając zatem na względzie, iż wartość przedmiotu zaboru oszacowana została na kwotę 333,70 złotych, kwota ta nie przekracza czwartej części minimalnego wynagrodzenia.

Zaistniała zatem sytuacja opisana w art.4§1 kk (jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy) obligująca do stosowania przepisu art.400§1 kpk (jeżeli po rozpoczęciu przewodu sądowego ujawni się, że czyn oskarżonego stanowi wykroczenie, sąd, nie przekazując sprawy właściwemu sądowi, rozpoznaje ją w tym samym składzie, stosując w dalszym jej toku przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia).

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż wymienioną powyżej kwotę oznaczono biorąc pod uwagę wartość złomową przedmiotów zaboru sumując kwoty pozyskane przez oskarżonego w skupie złomu. Tymczasem z relacji pokrzywdzonego R. B. wynika, że większość skradzionych przedmiotów przedstawiała wartość złomową (k.3), jednak nie wszystkie nie nadawały się do dalszego użytku. Okoliczność ta winna zatem pozostawać przedmiotem weryfikacji, co mogło mieć wpływ na ustalenie dokładnej wartości przedmiotu zaboru. Obecnie jednak nie jest to możliwe biorąc pod uwagę zakres zaskarżenia wyroku na niekorzyść oskarżonego (jedynie w zakresie orzeczenia o karze), nie będzie również takiej potrzeby ani też nie będzie dopuszczalne ustalenie wyższej wartości przedmiotu zaboru przy ponownym rozpoznaniu sprawy (art.443 kpk).

Apelacja prokuratora nie może być zatem uwzględniona, nie jest możliwe również rozstrzygnięcie reformatoryjne w postępowaniu odwoławczym, bowiem zachodzi potrzeba ponownego ukształtowania orzeczenia w zakresie winy i kary.

Przyjęty natomiast w apelacji zakres zaskarżenia jedynie w części orzeczenia o karze uzasadnia zastosowanie art. 440 kpk i uchYLENIEM zaskarżonego wyroku w całości.